~~2~~ 1

Fausta y la muller de Mefistófeles. Biblioteca Teatrál de Pau de Montellá.

Borrador.

C. 93 1.
189 | II | 9 | 13.
Ms. 601

Fausta y la Mullér de Mefistófeles.

Paródia en tres actes de la 1ª Part del Poema de Goeth.

per

Pau Montellà.

Personatjes.

Fausta Vella de dos cents anys.
Marta Bruixa, encara mes vella.
Valentí. Vell Sagrista de S. Just.
Siebel. Seminarista jovenèt.
Coro de caramellaires, de Anjels, de Dimonis y de Bruixas.

La escena te lloch á ultims del sigle divuit y en una ciutat de Catalunya, Vich per exemple.
Per dreta y esquerra, entengas la del espectador.

Acte 1.er

A punta d'alba.

La escena representa una cuina de modesta apariensia; cassolas, tupins, paròls, paellas y tot l'einam pera fer la teca á gust dels farts; no pot falta una pastera á la esquerra y una finestra á la dreta.

Escena 1.a

Fausta.

(Prenent la filosa.)

Lo matí va á despuntár,
per guanyar poca cosa,
prengam prest la filosa
y posems á treballár, ([illegible])

(Fila cantant.)

N'hera un rey de Cerdanya
que'n tenia l nas de banya
y el torero dit Cerilla
l'hi ha plantat banderilla

(Interrumpintse y deixant de cantar.)
El canari d'en ~~Cutell~~ Xixéll
que volia yo filar
Pern comensa á enredar
y se'n en va al burdéll.
¡Sort funesta
es aquesta!
He complert ja dos cents anys
ab penas y desengans,
Cuant jo n'era jovenota
me deyan calsa corota.
Ab uy tots ls homens m'hen olvidat
no sento ni 'l requiebro d'un soldát.
Y no es estrany perque es cosa rara,
contemplar de arrugas una cara.
Pero tinc jove 'l cor,
y ardent tot ell d'amor
per cert jovenót
que n'es molt guapót
Siebel q' en te molta fama
per ser ~~ne~~ gran tarambana

No 'm mira ni 'm diu ré
cuant passo p. el carrer.
Pero 'l grant vil'
de moltissima de ració
faria perdrer la ilusió
á un mandril.
No pensem mes ab tal cosa
de rapé prenguem un polvás
ab ell recrearém lo nas. (Lo pren.)
y fem ballar la filosa.
(Fila y estornuda.)
(Coro intern de caramillaires.)
Divertim á las jovenetas
las caramellas cantem
y alegres dansem
ja que han arribat las parquetas
¡Oh! nenetas saladas
de butifarras probehiunos
y de ous lo cistell ompliunos
per fer bonas truitadas.
(Lo coro se va allunant.)

Fausta. ¡Oh! que m' en fa d' enveija
el jovent que rumbeixa
las caramelletas refilant
y botifarras arreplegant
Si als quinse anys jo recullaba
y de Siebel lo cor
conquistas mon amor,
d' alegria ~~ens~~ boixa m' tornaba.
El sabi Faust colega meu
á Mefistofele invocá
y la sua anima l' hi doná
pera lograr lo desix seu.
Si la mia veu escoltaba
y tingués tanta galanteria
ma anima de canti ab alegria
molt contenta l' hi donaba.
Jo ho vuy intentar,
res perdo en probar. (Cridan.)
Mefistofeles; acut (pronta) á mon socós;
pactas vull per entregarte anima y cós.
(Pausa llarguета.)

Vaya un desaire com me dona,
no fa cas de la meba persona.
El grandissim musól,
no acut al meu consól.
Ja que no'm vol donar audiençia,
¿Que hi farém? Prengam paçiençia.
Para recordo; ahuy es diasapta (quremen)
y en semblant dia ola la bella cuina y parta
Sense tardar anem á obrir la pastera
y aquesta feina no quedará endarrera.
(Obra la pastera y d'ella surt la
bruixa Marta. Fausta recula
espantada.)
¡Valgam de S. Roch la carbassa!
¿D'ahont surt aquesta vellassa?
Mart. Aqui soch sensa paresa, (Escena 2
¿y perque tal sorpresa? (Dita y Marta.
¿Del cabell blanc de las llegañyas,
y de las arrugas t'estrañyas?
Apesar de la meba edat,
soch una vella de calitat

Fausta. ¿I be, que voleu?
Marta. ¡Vaya una pregunta ociosa
~~escoltaume~~ vaitx á dirvos una cosa,
y tot ho sabreu.
Jo soch la vella bruixota Marta
del gallart Mefistofeles l'esposa,
que per interessarme no reposa,
ni de pregar per vos nos aparta.
Cas no feya ~~de la~~ en la tal ~~comissió~~ missió
cuant vos l'haben demanat
y son poder m'ha donat,
per desempenyar la comissió
Vint y cinq anys ~~jo vos puch~~ de joventut
~~jo vos puch~~ jo vos puch donar
~~vos~~ si voleu firmar
un contracte ab Belcebug.
Presento ab sang mollada com vejeu,
la ploma y el llibre eternál
y perque siga tot formál
la vostra contracta al punt firmaréu.
(L'hi presenta la ploma y lo llibre.)

Marta. Las antiparras ni he descuidat,
y'l contracte no pot ser firmat.
"No bebas agua que no veyas
ni ~~carta~~ firmes que no leyas."
Marta. ¡Ah! Dona desconfiadota
sou una vella gatota
¿Creyeu qu'els infernáls
som com 'ls terrenáls?
Tenim mes honra y formalitat
que'l famós heréu Sastre del gat.
Faust. Cuande vos una proba tindré
del objecte del meu amor
jo vos juro p'el meu honor
~~molt~~ que contentíssima ~~vos~~ firmaré
Marta. (Encen un llumané y á favor
de la seba llum se fa trasparenta
la paret y's veu á Siebel estudiant
en un llibre ab molta atenció la morál.)
De vostre amor l'objecte estimat,
mirantlo á la paret estampát.

Tanita. ¡Ah! ¿Que veitx? ¡Dols encant!
¡Siebel del meu cor,
idol del meu amor,
aquell que estimo tant!
Mira aquesta dona derritida
per tas gracias mortalment ferida
(Cau de jenolls; la visió desapareix
paulatinament.)
Marta. ¿Haben vist? ¿Quina resolució preneu?
Tanita. Accepto ~~ab gust~~ las condicions que ni ~~doneu~~ proposeu.
(Firma, y al instant s transforma
ab una joba molt guapa.)
~~Marta~~. Soy jove y molt elegant
de moltissim garbo y guapota
tenint de vella la picardiota
per conquistar al meu amant
A ma seducció quedará esclavisat,
com á l'incauto Siebel
com las moscas á la mél
¡Oh quin plaher, ¡Oh quina felicitat!
(Se pavoneja pagada de sa hermosura.)

(Apart.)

Marta. ¡Ah! Vella bruta tarambana
per vint y sinc anys creu haber firmat
y jo per grant cosa l'hi he donat
á n'al llibre una semmana.
A la trampa per tota la eternitat
caurá á n'el foch etern,
¿Estiala á n'el infern,
¡Oh! ¡Quin plaher! ¡Oh quina felicitat!

Fausto. Y ara, digaume, ¿Que tenim de fer?

Marta. ~~Venir~~ Obeir és que jo vostre consellera.

Acte 2on

A la tarda del mateix dia.

La escena representa un hort ab grant bejetació de parés pomés prunés y ab bon cultiu de cóls, sebas, alls ~~siam~~ ansiam, rabats: ~~á gust~~ dl de Una casa ab porta y finestra baixa á la esquerra; la entrada per'l fondo.

Escena 1a

Siebel.

(Surt per el foro molt ensimismat ab un llibre á la ma estudiant la moral.)

¡Quin turbament { Sento 'l meu cor
lo meu cor sent! } ardent d'amor
¡Oh Fausta del ánima mia
en tos brassos morir voldria!
Del aula sortia, ab 'n Mero,
pobre, ignosent, 'n re pensaba
he vist una [nena] jove que passaba
ab molta grassia y salero
L'espressiu ull m' ha guinyat
[demostrantme son amor]
fort trip trap m' ha fet lo cor

y m'en so enamorat.
Que habia arribat
Fausta la faradera
n' ha dit l'amich [Pau] N Pera
~~aquet~~ [est] matí á la Ciutat
¡Ah! Si fort valor
tingues per darli taba

resolt l'hi proposaba
mon ardent amor.
Mes yo so molt aprocát
perque sols ab sagristans
bayatos y ~~[illegible]~~ capellans
solamens me soch tractat (Transició.)
¡Oh florida y vella estassió
tu m donas rosa y clavell, ~~[illegible]~~ á granell
per combinar un ~~[illegible]~~ sirim hermos ramell
per demostrarli ma passió
(Sentrete en culli flors y fará un ram.)

Escena 2ª

Dit y Valentí.

Valentí. ¿Que es lo que veitx? Jo quedo parat.
cullint flors lo meu nebót
¿Que fas aqui burinót?
Siebel. ¡Ay trist de mi! M'habeu espantat.
Valen. ¿A quina persona aquet ram destinas
que per arreglá'l tant t'amoinas?
Siebel (Molt turbat.)
Oncle meu; jo'l volia regalá...

[Va]lentí. ¿Es aquet 'l modo de estudiá?
Ja ho veitx tarabastót
es aquesta joya
per una noya
que t porta alborotadót.
Las flors deixa tarambana,
vesten á estudiá
tu no deus fasteijá.
ta muller es la sotana.
(Siebel s'en va sumís.

Escena 3ª

Valentí.

¡Oh! Que sumís s'en ha anat
criat baix ma direcsió
ha rebut la educansió
ab molta severitat.
Que jo so 'l seu oncle tothom creu,
que es de pare desconegút,
que molts anys ha 'l te perdút,
y la vritat es, que es lo meu hereu.

Jo so de S. Just sagristá
y per conquistá á las devotas,
per solter ~~he passat~~ m' han agafat ab mas mañotas
essent casat á Cristá. (Ensenyant una carta)
Bonas nobas avuy he rebut
que 'm deixan ab llibertat entera
per anar de las beatas al radera
havent la meba dona perdut
Pobi Valenti dansá
que la beba tarasca
ha mort de una basca
tralara, tralará:
Anem flors arreplaga
per las beatas conquistá.
(Desapareix dansant.)

Escena 4a

Fausta y Marta.

(Se presentan per la porta del fondo, Marta transformada en una jamona molt guapassa lo seu vestit ha de ser vermell y negre

imitant un Mefistofele femella.)

unt. Aquest es l'hort del Sagristá
ahont aquell minyó
ab molta atensió
s'en ve aquí á estudiá.

Marta. He portat molt be la cosa
d'aré del oncle molta taba
l'hi faré caurer la baba
si aquí ve á fer nosa.

unta. Jo crech ~~molt~~ bé que'l vell hi caurá
perque ~~es~~ sou una jamona
molt frescota y molt mona
y del vos ~~vell~~ s'enamorará

Marta. Aquestes mon ardit

unta. ¡Que veitx! ¡Un ram preparát!

Marta. Es de Siebel ja enamorát
guardaulo en el pit.

unta. L'hi he fet l'ullét
el pobre s'ha ruborisát
y el cor del ben aurát
dansa el minuét.

(Pren el ram y l' hi fa un petonás.)
Ja may de mi s' apartará
lo meu sé, fiel lo guardará.
(Pel posa á n' el pit.)

Escena 5.ª

Ditas Siebel y Valentí.
(Entrant per hont han sortit.)
Siebél. ¿ I el meu ramet de flors?
Faust. ¡Que veitx! ¡Oh! ¡Siebel meu!
Valen. ¡Quinas donas Rellen!
Marta. Tots esclaus dels amórs.
(Fausta se junta ab Siebel, y
Marta ab Valentí.)
Marta. Vostra esposa aquella bruta,
es viva y vos saluda.
Valentí. (Cau desmayat en brasos de Marta.)
¡Ah! ¡Quina calamitat!
Marta. No vos desmayau;
mon consell escoltau
y quedaréu consolat!

amant vos
Jo ~~fiel~~ ~~tu~~ vull brindar
tendre
ab lo meu ~~vell~~ cor
per calmar el dolor
vos
que ~~t~~ acabo de dár.

Valentino. Aquesta arrogant hermosura,
del meu aflijit cor (Apart.)
~~lo~~ penetrant dolor
~~prest~~ calmará ab sa ternura.

Fausta. A la trampa caurá (Apart.)
pres del meu amor
calmant el dolor
que cruel me doná.

Isabel. Qui lull me ditcha (Apart.
es aquesta massansa
per carrers y per plassa
¡Oh quina ditcha!

Marta ~~T~~ Tinc ganas de passetjá.

Valenti. Penetrem á n' el bosquét

Marta. Vos vull comunica un secret
que molt vos agradará.
(Entran per l'esquerra.)

Escena 6ª

Fausta y Siebel.

Fausta. Deichau Siebel aquest rubór,
y parlaume de vostre amór.
Siebel. Pullet que m' habeu tirát,
am porta alborotat.
y per demostraros mos amors,
vos preparaba un ram de flors.
Fausta. Per dicha l' he trobat,
y en el sé l' he guardat. (Mostrantlo.)
I per finesa aquesta poma
mes dolsa que la mel
ofereix á Siebel
l'amor ardent d'aquesta dona.
(Li dona.)
Siebel. Jo la vull luego caixalá;
mes... no que no podria parlá.
Fausta. A la glorieta la partirém
y allí assentats ~~junts~~ la manjarém.
¡Oh! Siebelét,
no sen cap cor.

l fort ardor
que sen aquet. (Senyalant l cor.)
Siebel. ~~De bona gana~~ Soch un chambó;
de molt bona gana
cambio la sotana
p'el casaco.
(Traspassan p'el foro Valentí y Marta.)
a poch á poch se va oscurint.)
Sento un ardor jenerál
al diable va la morál.
(Llansa el llibre.)
Fausta. (Apart) La morál ha abandonat,
el pobrissó es condemnát. (Alt.)
Ab aquest amor febríl
á la alcaldia ~~anirém~~ 'ls dos,
y aquesta semana ns casarém
per l matrimoni civil.
Siebel. Aquesta dona falaguera
ab habilitat rara
m ha fet jirá la cara
y tambe adornar la figuera.

abans
Teresita. Anem abans no s' fassa tart
á la glorieta amor
que sento l meu cor
quin fa tripitrip y tripitrap.
Siebel. Ja que tant ho desitjém,
anem dongs, anem, anem.
(Desapareixen per l'esquerra.)

Escena 7ª

Marta y Valentí.
(Surten per la dreta.)

Marta. El secret del teu estat
jo fiél lo guardaré
pero no m casaré
no aceptant lo proposát.
Valentí. Dos mil duros infiél
da un sagristá
pobre com un ca,
es una partida cruél
Marta. (Molt enfadada.)
Vell mesquí, de perwers cor,
renunciéu al meu amor.

Valentí. ¡Calleu! Devant notari faré
donassió de tot el meu diné.
(Cau de jenolls als peus de Marta.)
(En aquest moment passarán per el
foro de esquerra á dreta Siebel com
si fujis de Fausta, que 'l persegueix.
Marta (Illuminada per resplandor infernál.)
Meva es la grant victoria;
veurás Mefistofele meu
cuant ~~me reunirè~~ tornaré al costat teu
si so digna de ta gloria
Siebel. (Corrent.) Escena 8ª Dits Siebel y Fausta.
A la gallina sega juguem,
y veyam si m'atrapas corrent.
(Entra á la casa.)
Fausta. ¿Que jo no t'atraparé? veurás.
Marta. Alto quet ve 'l sereno detrás.
(Subjectant á Fausta. Al moment
s'obra la finestra y 's presenta Siebel
illuminat per la lluna.)

Siebel. ¡Oh Fausta! Fent la brometa
de tu jo fujia
y tenirte voldria
en mos brassos ben estreta.

Fausta. (Fent esforsos per escaparse.)
Deixeume, deixeume dona de mal cor
que vull llensarme en brassos de mon amór.

Marta. Com qui no fa ré
y ab escandol haberi baquet,
en el garlito han caigut.
je, je je je je....
(Rient ab riella diabólica y senyalant á Fausta y Siebel que s' han abrassat fortament junt á la finestra.
Cau lo teló molt pausadament.)

Acte 3.er

Ha passat una semana. La escena representa una plassa. A la dreta la Alcaldía, á la esquerra la Catedral.

Escena 1ª

Se sent un preludi per la orquesta y luego un coro de dimonis dins de la Alcadalia.

Coro de Homens.

¡Celebrem oh' esperits infernáls
de Siebel y Fausta
Valentí y Marta
lo sacrilegi d'els terrenáls.

~~de Sieb~~ (Coro de angels dins la catedrál acompanyat de orga.)

Coro de Donas.

Plori tot angel y serafí
de Siebel y Fausta
Valentí y Marta
los ~~fatals~~ funestas bodas el trist fi

Escena 2ª

Fausta, Marta. Siebel y Valentí.

(Sortirán de la Alcadalia; Siebel y Valentí fent brasset ab Fausta y Marta que irán tapadas ab grants

mantóns blangs.)
Siebel. El contracte está firmat.
á casa anirém
~~molt~~ contents separém
y allí 'l veurém consumat.
Valentí: Perque fet siga formál,
entrem á la catedrál.
Siebel Nosaltres no som republicáns.
fulta el rito d'els cristiáns.
Tamta. Y espera en tan propisia ocasió,
lo capellá per la benedicsió.
Marta. No'm parleu de la iglesia entrar,
si no'm voleu fer enfadar.
Valentí: No veyem la rahó de perque.
Marta. Dongs jo clarament m'esplicaré.
No entro á la catedrál
Tots condemnats rieu,
perque en mi veyeu
lo esperit infernál.
Tots. ¡Fatalitat funesta,!
Marta. La veritat es aquesta.

~~Marta. La veritat es aquesta.~~

Per molts anys ~~Fausta~~ la tarambana

si Fausta

creu ~~en lo llibre~~ haber firmat,

lo llibre he

y en ~~ell consta haberli~~ donat

~~vida~~ per

~~tant sols~~ una semana.

joventut sols,

Fausta. Tot aixó son frioleras.

Marta. Sa molt tonta s'ho ha mamat

lo ~~tonta~~ no ha impressionat

perque no portaba ulleras.

Fausta. No es veritat; vull una proba.

Marta. El blanch vel alsau,

sa fetcha mirau,

y la veuréu tota noba.

(S'hi alsan lo vel y s'ha tornat vella

com en lo primer acte.)

¡Sant Pau!

Siebel. Ha enrosida;

¡Sant Roch!

Valentí. No la puch mirá.

Fausta. Jo 'l teu vel alsaría

pero la forsa he perdut

lletjot

y ton rostre ~~vellot~~ y brut

jo esgarrapar te voldria.

Marta. Ni tu ni tots tres
ab mi podréu res.
To vull 'l vel alsarme,
y podréu contemplarme.
(S'alsa 'l vel, y s' ha tornat vella
com en el primer acte.)
Valen. ¡Oh! Que horrible tarasca.
Siebl. Miraufla 's cau en basca.
Marta. Siebel per haber tirát
gran pillastre la moral per terra
y 'ls abits penjat á la figuera
ets per sempre condamnát
Siebel. Jo m' hi conformaré
no tant lletja com ma esposa
en el infern calsa mossa
facilment trobaré.
Marta. I tu impudig bigám
que la tua ma m' has donat
á n'el infern n'ets soterrat
per imitá al sultán.

Valen. Ab agradable en grant la tarbola (numbered 3 1 2 above)
á n'el infern haya jent d'humor
á totas, totas farém l'amor
y dansarém la farandola

Marta. Ab ~~grans crits~~ cridoria y alborots.
esperits de la negra mansió
comensem la ~~funsió~~ brugidosa
á mas veus acudiu tots.

(La escena 's transforma en boca de infern; d'ella surtan bruixas y diables y dansan cantant el coro final.)

Coro.

Contents (tots) cantem,
y alegres dansem,
gloria per sempre y honor
á la jent de bon humor.

(Se ficau dintre la boca d'infern y cau lo teló)

Fi.

Puigcerdà 15 Febrer de 1902.

/1006390102